KERK & leven
Weekblad van Otheo

PB-PP | B-331
BELGIE(N)-BELGIQUE

37 2026
WEEKKRANT
9 SEPTEMBER
JAARGANG 87
EDITIE 4330

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

SINT-MICHIEL VREDESKERK 8 AUGUSTUS 2026

Een mooie, aangrijpende, en inhoudelijk sterke Hiroshima-Nagasaki herdenking

Deelnemers aan de interactieve workshop en helpers

Bij de voorbereiding was onze bedoeling om mensen, ook van buiten de vertrouwde kring, actiever te betrekken.
Daarom bestond het eerste deel van deze herdenking, voor wie dat wilde, uit een **interactieve workshop,** gebaseerd op de inzichten en methodes van deep democracy. Met de bedoeling om iedereen die het wil aan het woord te laten, niet te onderbreken, zodat de persoon zich goed kan uitdrukken en zich ook beluisterd voelt. Bezorgdheden, vragen, inzichten en informatie werden gedeeld en er werd actief op zoek gegaan naar wat verder nog leefde bij de deelne(e)m(st)ers.

Deze workshop ging door in de foyer van Bib Tweebronnen. Vandaar werd gestapt, met spandoek 'Hiroshima en Nagasaki, nooit meer' en met kraanvogels waar we elk een vredesboodschap konden op aanbrengen, naar de Sint-Michiel Vredeskerk.
Een isomo vredesteken stond klaar, vóór de preekstoel, waar de deelne(e)m(st)ers aan de workshop hun kraanvogel konden in plaatsen. Ook wie aankwam voor het avondprogramma kon een vredesboodschap op een kraanvogel aanbrengen en de kraanvogel in het vredesteken aanbrengen. Het werd een mooi kleurig geheel, helemaal in harmonie met de witte kraanvogeltjes van de tentoonstelling 'Ook de engelen treuren' van Ingrid Dewit.

David Burn verwelkomde de deelnemers op het Contiusorgel en bracht ook verder momenten met orgelmuziek, en creëerde zo de ruimte om wat gebracht werd dieper te verwerken.

Marc Alexander, woordvoerder van **VAKS, Verenigde Actie KernStop,** wees in zijn vredeskansel op het feit dat in volle koude oorlog, door de massale acties van de vredesbeweging, en door de diplomatie, het mogelijk is geweest om een begin te maken en verder te gaan met het afbouwen van het massale kernwapenarsenaal. Maar ook, dat die afbouw nu stagneert en dat het aantal kernwapens terug toeneemt, waarbij kernwapens een belangrijker rol toegekend krijgen in militaire strategieën en ook vernieuwd werden zodat de drempel om ze in te zetten, lager wordt.

Hij wees ook op de kwetsbaarheid van kerncentrales bij terroristische acties en oorlogsgeweld, deze kwetsbaarheid is er ook bij de zovele nucleair aangedreven vliegdekschepen overal ter wereld. En hij benadrukte ook de sterke verwevenheid tussen civiele kernenergie en kernwapens. In zijn boek wordt dit volledig uitgediept.

Zowel in de interactieve workshop als in de vredeskansel van Marc Alexander was de laatste stap het zoeken hoe we actief aan vrede kunnen werken. Met het belang van te vertrekken van het principe van de gezamenlijke veiligheid, waar ook klimaatveiligheid bij hoort. En de rol van de diplomatie.

David Dessers, gemeenteraadslid van de stad Leuven bracht een krachtige boodschap, over hoe gemeenten, zoals Leuven, binnen het netwerk van de Mayors for Peace, opgericht door de burgemeester van Hiroshima, zich uitspreken voor het Verbodsverdrag op kernwapens.

Daarna was het tijd voor de herdenkingsceremonie, bij het mooie kleurrijke vredesteken met de kraanvogels. Eerst was er het aangrijpende verhaal van het meisje Sadako en de 1000 kraanvogels en de diepe wens tot heelmaken en vrede die ze ook na haar dood blijft uitbrengen. Dan zong de Belgisch-Japanse lyrische ***zangeres Yuhmi Suke Iwamoto,*** begeleid door ***Akihiro Namakura,*** prachtig en ontroerend liederen van herinnering, heimwee, natuur, verlies, hoop.

De deelnemers werden er op attent gemaakt dat tot 28 augustus in de **Sint-Geertruikerk** de tentoonstelling **loopt: '81 jaar na Hiroshima en Nagasaki'.** (di-zo 13.30 – 16.30 u). En bij het buitengaan werden vragen van een **quiz** over de tentoonstelling overhandigd. Wie alles juist beantwoordt maakt kans op een verrassing. De ingevulde bladen kunnen in een doos bij de tentoonstelling gedeponeerd worden.

David Dessers brengt boodschap vanuit de gemeenteraad

Ria Verjauw van de Leuvense Vredesbeweging drukte in haar dankwoord uit hoe deze herdenking er enkel maar kon komen via de toegewijde inzet van wie iets inbracht in het programma van de avond maar ook van de vele vrijwilligers, op de voorgrond of achter de schermen, in een intensieve samenwerking.

Lieve De Kinder

Je bent warm uitgenodigd op volgende activiteiten in Leuven:

19 september 15 uur: Vredeskansel in Sint-Michiel Vredeskerk, door Elvis Peeters: 'Je zou voor minder pacifist worden'. Met orgel (Contius) en receptie.

21 september Internationale Dag van de Vrede, 16.00 u. – 17.00 u. Grote Markt Leuven:
Toespraak door burgemeester Ridouani, liederen door Kontrarie, poëzie door Hilde Desmet en Palestijns dichter Abu Tareq Mohamed, samenzang.

Info:vredeleuven.org/activiteiten

Vredesteken me kraanvogels

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnementen@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK *& leven*** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK *& leven* is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON SINT-FRANCISCUS en EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

Zondag 13 september 2026
24ste zo dh jaar
10 u Viering
Gedachtenis Paul Schollaert
Voorganger: Lieven Dries
Lector: François Barrette
Zang: Franciscuskoor
Orgel: Herman Baumers

Zondag 20 september 2026
25ste zo dh jaar
10 u Viering
Gedachtenis Jef Bulckens (+15/09/2023)
Startviering werkjaar
Voorgangers: Gaston Eysermans, Mieke Cantineaux en Lieven Dries
Lector: Parochianen
Zang: Pieter Vanderveken
Orgel: Herman Baumers

SINT-ANTONIUS

Zondag 13 september
24ste zondag door het jaar A
11 u. viering met koor
Voorganger: Mirjam Van Lammeren
Assistent: Caroline Van Audenhoven
Duiding: Mirjam Van Lammeren
Lector: Eva Voets
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 20 september
25ste zondag door het jaar A
11 u. viering met koor
Intentie: Sarah en Mathieu Voets
Voorganger: Myriam Neves
Assistent: Mirjam Van lammeren
Lector: Ann Hendrickx
Duiding: Myriam Neves
Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10:30 u.
20 september
4 oktober
18 oktober
1 november
15 november
29 november
6 december
13 december
20 december
24 december(donderdag)

DON BOSCO-MEDITATIEGROEP

Don Bosco-meditatiegroep maandagavonden
van 20u tot 20u45 in ademtocht en van 20u.45 tot 21u.15 in Dessauvage (bar)

21 September
5 en 19 Oktober
2, 16 en 30 November
14 en 28 December

PLUSKAMP 2026

Blijf in mijn Liefde!

Begin juli was Landen de 'place to be' voor 95 jongeren en hun begeleiders. Het grasveld achter middenschool Sint-Gertrudis veranderde in een tentenwei, klaslokalen werden leefgroeplokalen en onder het afdak verrees een veldkeuken. Wat is Pluskamp en waarom schrijven jongeren zich in?

Pluskamp, dat dit jaar zijn 19de editie beleefde, draagt de erfenis mee van zijn voorganger Tentenkamp. Al van in 1993 organiseerde de toenmalige Jeugddienst van het Vicariaat Vlaams-Brabant en Mechelen (later IJD) een kamp voor jongeren. Destijds was dit voor jongeren tussen 16 en 25 jaar. In 2008 werd het eerste Pluskamp boven de doopvont gehouden voor jongeren tussen de 12 en de 15 jaar. Twee jaar later was dit nog het enige kamp dat IJD Vlaams-Brabant organiseerde en waren jongeren tot 18 jaar welkom. Ondertussen is de leeftijdsgrens opgetrokken naar 23 jaar.
In de loop der jaren kwamen ook vicariaat Brussel, bisdom Hasselt en recent ook bisdom Antwerpen de gelederen versterken. Dat vertaalt zich uiteraard naar het deelnemersveld. Dries (23) ziet dit als een pluspunt: 'Op Pluskamp zijn vriendschappen voor het leven ontstaan met mensen van over heel Vlaanderen. Die mensen zie ik niet vaak, maar die tijd maken we weer goed door het intens samenzijn op Pluskamp.'

Samen met priester Guido Vandeperre openen en sluiten we de dag met een gebedsmoment waarin een bijbelverhaal centraal staat. 's Morgens zorgt een groepje begeleiders voor een toneeltje dat dit verhaal op het leven legt en 's avonds laat één van de 18+ groepen zien hoe zij die dag met dit bijbels thema aan de slag zijn gegaan. De kern van de dag zijn uiteraard de momenten in de leefgroep waar de jongeren met leeftijdsgenoten aan de slag gaan met het thema. Of zoals Gert (21) het zegt: 'Plezier maken met vrienden, je hart luchten en praten over het geloof in een spontane, liefdevolle omgeving.'

En waarom komen jongeren terug? Joke (20): 'Omdat het een plek is waar de verbondenheid tussen de mensen en tussen hun geloof zo sterk is. Omdat het een plek is waar je vrienden voor het leven maakt. En omdat het een plek is waar je zoekende mag zijn in je eigen geloof, een zoektocht waar je op Pluskamp nooit alleen voor staat.'
Dries: 'We maken tijd voor bezinning, we staan stil bij ons geloof en bespreken belangrijke, soms zware thema's uit het leven. Die mix van ingrediënten maakt dat ik elk jaar weer terugkeer naar Pluskamp.'

Pluskamp 2027 vond plaats van 5 tot 10 juli. Alle info: www.kamino.be
Foto's: Tim Tuerlinckx en Kelly Abts

Jarige Mariette in de bloemetjes gezet

"Ik word binnenkort 95 jaar" zei Mariette Rega in het parochiezaaltje waar we onze aperitief dronken na de misviering. Iedereen verbaasd: "Wat, 95 jaar? Dat kan niet!". Die elegante dame met haar stijlvolle kleding (die zij nog altijd zelf maakt) werd 95 jaar. Niemand kon het geloven, maar het was waar.

Toen iemand vroeg wat zij het liefst wilde voor haar verjaardag zei Mariette: 'Ik zou graag nog eens naar Salzburg gaan om een concert bij te wonen in das Grosses Festspielhaus".

Dus nam iemand het initiatief om die reis te regelen. Er waren direct zes personen gevonden die mee wilden, datums werden vastgelegd en iemand haastte zich naar reisbureau TUI om alles in orde te maken. Helaas waren er geen directe vluchten! We zouden langer onderweg zijn dan met de auto. Maar dat zag niemand zitten.

Dan kwam iemand van het Sint-Franciscuskoor met het idee om een etentje aan te bieden in Las Lanzas, het Spaans restaurant waar Mariette elke zondag met haar echtgenoot Edward ging eten. Wie ging er allemaal mee? Wij waren met zijn twaalf (zoals de apostelen) en wie niet mee kon, gaf een royale gift voor een prachtig bloemenboeket. Dat werd dan na de misviering overhandigd aan een verbaasde Mariette die natuurlijk aangenaam verrast werd.
We wensen haar nog vele gezonde jaren!
Maria Van Eepoel

P.S: ra, ra,
wat betekent "Las Lanzas"?
"De speer" en afgeleid daarvan "De zakkenrollers"

SAVE THE DATE

Poëzie voor Gaza

Zondag 4 oktober 2026
om 15.00 u. in Sint Michiel Vredeskerk

Poëtische finissage van de tentoonstelling van het participatief kunstproject met kraanvogels en andere kunstwerken van Ingrid Dewit
'OOK DE ENGELEN TREUREN'

Ingrid Dewit maakte de rake tentoonstelling 'Ook engelen treuren', nu te zien in de Sint-Michielskerk in Leuven. Als hoogtepunt is er het participatieve kunstwerk met eenentwintigduizend kraanvogels, een voor elk kind dat overleed in de oorlog in Gaza.

De Palestijnse dichter Mohammed Alnajjar ondervond de oorlog in Gaza aan den lijve. Hij komt met Mieke Franquet, die zijn poëzie vertaalt, uit Brugge en zal als eerste zijn poëzie met ons delen.

Dan volgen een hele rij Nederlandstalige dichters, begaan met het lot van de mensen in Gaza, elk met een eigen gedicht over de oorlog aldaar,

uit Gent: Annet Lampe, Annemie Deckmyn, Hans Van Miegelbeek en Ilse Van Eepoel
uit Deinze: Luc C. Martens,
uit Mechelen: Ludo Bleys
uit Antwerpen: Ann Van Dessel
en uit Leuven: naast Charles Ducal en René Smeets, de Dichters in Beweging Sandra Roobaert, Linda Meersman, Annelies Van Dijk, Lieve Desmet, Goedele Miseur, Diane L. De Bruyn en Hedwig Du Jardin.

Muzikale omlijsting op de oed (*), door de Palestijnse Haifa Saleh, studente in Leuven.
(*) Een oed is een peervormig snaarinstrument dat veel gebruikt wordt in muziek uit het Midden-Oosten. Het instrument wordt beschouwd als een voorloper van de luit. De moderne oed heeft twaalf snaren.

Christelijke en islamitische leiders Nigeria tekenen vredesverklaring

Meer dan vijftig christelijke en islamitische leiders in Nigeria hebben een gezamenlijke vredesverklaring ondertekend. Ze spreken zich daarin uit tegen religieus extremisme en haatzaaien en beloven zich in te zetten voor betere verhoudingen tussen christenen en moslims.
De overeenkomst werd op 13 augustus getekend tijdens een conferentie in de Nigeriaanse hoofdstad Abuja. De bijeenkomst was georganiseerd door de Muslim World League, een islamitische organisatie die in Saudi-Arabië is gevestigd. Dat melden Reuters en International Christian Concern.

Tijdens de conferentie werd ook een nieuw interreligieus overlegorgaan opgericht. Dat moet de samenwerking tussen de twee grootste religieuze gemeenschappen van Nigeria bevorderen en conflicten helpen voorkomen. De Nigeriaanse bevolking bestaat voor ongeveer de helft uit christenen en voor de helft uit moslims.

De religieuze spanningen in Nigeria zijn onverminderd hoog. Vooral in het noorden en midden van het land worden christelijke dorpen geregeld aangevallen door islamitische terreurgroepen en gewapende Fulani-milities. Ook moslims vallen ten prooi aan terreur en geweld.

De verklaring bevat vooral gezamenlijke voornemens. Christelijke organisaties blijven de Nigeriaanse overheid oproepen om bedreigde gemeenschappen beter te beschermen en daders daadwerkelijk te vervolgen.

Twee man en een paardenkop

© The New York Public Library via unsplash

'Er zijn opnieuw meer jongeren bezig met geloof', hoor je soms.

'De kerken gaan dicht en op zondag komen er steeds minder mensen naar de vieringen', zegt de ander.

Wie heeft er gelijk? Er zijn zeker opmerkelijke voorbeelden van jonge mensen die iets zoeken en vinden in het geloof. Maar zij compenseren bij lange na niet de grote aantallen gelovigen van vorige generaties die zijn weggevallen. Al met al worden gelovigen steeds meer een kleine minderheid, een randverschijnsel.

Er zijn wel wat plekken waar jongeren terecht kunnen. Vaak nadat ze op internet hebben rondgeneusd en geïnteresseerd zijn geraakt. Soms komen ze samen in kleine of grotere groepen zonder veel inhoudelijke samenhang. Heel wat kloosterordes bieden inspiratie vanuit hun stichter om samen op weg te gaan. Maar ze zijn niet talrijk en ze denken en geloven allemaal anders.

Twee man en een paardenkop. Zal het met hen verdergaan? Ze zijn met zo weinig. Ze zijn eerlijk, maar zullen ze standhouden? En wat moeten we met die paardenkop met al zijn gekke manieren?

'Waar twee of drie bij elkaar zijn in mijn naam, daar ben ik in hun midden', zegt Jezus. Hij heeft het nog net niet over een paardenkop. Aantallen doen er niet echt toe, als de geest er maar is. Maar een organisatie als de kerk heeft ook te maken met geld, met efficiëntie, met gebrek aan man- en vrouwkracht.

Het is meer dan ooit alsof we naar de toekomst kijken door een blinddoek. Misschien maken we ons te veel zorgen. En moeten we leren om net als de vogels in de lucht en de bloemen op het veld te vertrouwen op wat er komt. Elke dag opnieuw.

Kolet Janssen - gepubliceerd op 5 juli 2026 (https://www.koletjanssen.be/-blog/twee-man-en-een-paardenkop/)

OPEN MONUMENTENDAG LUBBEEK

Huis Ickx en pinetum. Een verborgen parel

Tijdens Open Monumentendag zetten Heemkundige Kring Libbeke en Natuurpunt deze verborgen parel in de kijker. Ontdek hoe dit unieke Lubbeekse erfgoed vandaag met veel zorg wordt bewaard en gekoesterd, perfect passend bij het thema van Open Monumentendag 2026 : 'In goede handen'. Voor het eerst worden de poorten en deuren van dit historische huis en het bijzondere pinetum geopend voor het grote publiek.
Op de openingsavond op zaterdag 12 september 2026 nodigen we u uit op een boeiende lezing door Jean Halflants. Hij neemt ons mee in het fascinerende verhaal van de familie Ickx en het Rozenhof, een woning die bijna twee eeuwen lang eigendom was van de familie Ickx.
Op Zondag 13 september 2026 krijg je de uitzonderlijke kans om zowel de woning als het indrukwekkende pinetum te bezoeken. Wandel door een tuin met meer dan 400 variëteiten naaldbomen. Laat je verrassen door de rijke geschiedenis van het huis, de bijzondere interieurs en de verhalen van de bewoners die deze plek generaties lang hebben gevormd.
Van harte welkom op Open Monumentendag in Lubbeek!

Praktisch
Zaterdag 12 september 19u: openingsavond in de raadzaal van het gemeentehuis in Lubbeek. Graag inschrijven via cultuur@lubbeek.-be
Zondag 13 september tussen 10u en 17u: elk uur gidsbeurten en doorlopende tentoonstelling. Gellenberg 7 te Lubbeek.
Een organisatie van Heemkundige Kring Libbeke en Natuurpunt Lubbeek met de steun van het gemeentebestuur Lubbeek.

Laat onkruid en tarwe samen opgroeien tot de oogst...

Gedachten voor de homilie in de gevangenis - PCB Brugge
op zaterdag 18 juli en zondag 19 juli 2020
Zestiende zondag door het jaar - A
er wordt gelezen uit Matteüs 13, 24-30

..."Laat beide samen opgroeien tot de oogst, en met de oogsttijd zal ik de maaiers zeggen: Haalt eerst het onkruid bijeen en bindt het in bussels om te verbranden;
maar slaat de tarwe op in mijn schuur." (Matteüs 13, 24-30)

In de evangelielezing van vandaag horen we het tweede stuk uit het dertiende hoofdstuk van Matteüs, waarin de evangelist zeven gelijkenissen verzameld heeft rond het thema: 'Waarmee zal ik het Rijk Gods ('het Rijk der hemelen' zegt hij altijd) vergelijken?'

Hij vergelijkt het Rijk der hemelen achtereenvolgens met:
• Een goede zaaier, die zich niets aantrekt van zoveel zaad dat verloren gaat – maar die hardnekkig blijft zoeken naar dat plekje 'goede aarde' in elk mensenhart.
• Een verstandige tuinier, die mensen laat groeien, die niet oordeelt en veroordeelt, die kan wachten en geduld heeft, zelfs met het onkruid dat opschiet tussen de tarwe.
• Die andere tuinier, die gelooft in de kiemkracht van het kleine mosterdzaadje, en jaren later volop geniet van de wijdvertakte boom waarin zoveel verschillende vogels hun nest kunnen maken, en waarin iedere vogel kan zingen zoals hij gebekt is...
• De huisvrouw die – zoals Madam Pheip op het einde van elk Nero-verhaal – wafels bakt en daarvoor een beetje 'spiritus' nodig heeft, een klein brokje gist en geest dat alles in beweging brengt.
• Een boer die een schat vindt die in zijn akker verborgen was, en zich daarmee de koningterijkacht. Hij verkoopt alles wat hij bezit, om toch maar die schat te kunnen bewaren.
• Een koopman-juwelier die een hele winkel vol parels bezit, maar toch zijn hele hebben en houden investeert in die éne zeldzame parel die hij plotseling heeft gevonden.
• De mensenvisser met zijn sleepnet, waar vissen in belanden van allerlei soort...

We kunnen de gelijkenis van vandaag, over het onkruid tussen de tarwe ook best lezen vanuit de bredere context van de evangelielezingen van de vorige zondagen – wetende dat Matteüs in dit stuk van zijn evangelie zijn gemeenschap, zijn 'kerk' aan het onderrichten is en probeert toe te rusten voor hun opdracht om een 'teken' te zijn van vreugde en hoop, 'Gaudium et Spes', te midden van de wereld...

? Het Griekse woord voor 'onkruid' dat hier wordt gebruikt betekent naar het schijnt niet elke vorm van onkruid, maar welbepaald één soort er van, namelijk raaigras, dat sterk op tarwe lijkt en zo heel gemakkelijk kan verward worden met goede tarwe. In de gelijkenis gaat het dus om raaigras dat moeilijk te onderscheiden is van het koren zelf.

? Raaigras is listig en gevaarlijk spul. Het is sterk en het lijkt erg op graan, dat staat voor brood, voor leven, voor breken en delen. Raaigras staat voor alles wat het graan bedreigt, het kwaad, de dood, het gebrek aan samenhorigheid en solidariteit.

? Het is moeilijk om die twee van elkaar los te maken, het graan van het raaigras, zeker in het beginstadium van de groei. Het is altijd een zoeken, een tasten, wat is goed, wat is kwaad. Want vaak zijn die twee door het leven zelf zo verstrengeld geraakt in elkaar.

? Zo is het in de wereld, en ook in een mensenleven. We leven te midden van goed-en-kwaad, waar mensen wegkijken van lopend leed op straat, maar ook in een wereld waar mensen elkaar onderdak geven, een wereld van helden en van pechvogels, van slecht en van goed, van vloek en zegen, van leugens en waarheid, van zonde en genade, van leven en dood.

? Dus: best niet te vlug onderscheid maken tussen onkruid en tarwe. Altijd blijven beseffen: de waarheid is complex en genuanceerd. En de scheidingslijn tussen 'goed' en 'kwaad' loopt dwars door ons eigen leven heen, en ook dwars door volkeren, door kerken, door geloven heen... '

? Probleem is niet alleen dat je die twee zo moeilijk van elkaar kunt onderscheiden. Haast nog moeilijker om te aanvaarden is: dat je het 'onkruid', het kwade en negatieve nooit definitief t uitroeien. Het komt altijd terug. Het is er, altijd in aanleg onzichtbaar ergens onder de grond, en vroeg of laat steekt het (weer) de kop op...

? Het is – hoe dan ook – allemaal zeer complex, en dus is het niet makkelijk om goed en opbouwend, 'bevrijdend' over zo'n evangelietekst te preken, zonder al snel te gaan vervallen in vervelend gemoraliseer...

Maar dit kunnen we tenminste aanbrengen:
1. Belangrijk is altijd te blijven beseffen: de scheidingslijn tussen goed en kwaad, tussen onkruid en tarwe dwars door de akker van onze eigen binnenkant heen loopt, en dus ook dwars doorheen alles wat we denken en doen, ons zaaien en maaien...
2. Belangrijk is te blijven zien (en ons daarin te blijven oefenen – liefst niet alleen, maar sàmen, als gemeenschap, als kerk... zodat onderlinge aanvulling en correctie mogelijk blijft...) wat goed is en wat slecht, wat vruchtbaar is en wat niet; wat dient tot het groeien van het Rijk Gods en wat niet; wat de gemeenschap bevordert en sterker maakt en wat niet; wat verbindt en geneest; wat verdeelt en (onder)scheidt, wat insluit en wat uitsluit... Dat is en blijft in elk geval de norm, ook al moet je die norm, dat oordeel niet als een snoeibijl, een hak of zeis voortdurend willen ter hand nemen. Heel vaak zal blijken dat een te vroeg oordeel meestal aan een voor-oordeel te wijten is...
3. Maar altijd ook blijven weten en beseffen: zo is dat nu eenmaal, onkruid zal er altijd zijn. Ook in mij, in onze gemeenschap en in de grote wereld. Het wordt altijd weer gezaaid door de onzichtbare hand van 'een vijand'. Soms moedwillig, soms min of meer toevallig, onder druk van de omstandigheden... Maar hoe dan ook: die 'vijand' is moeilijk te lokaliseren en te identificeren. Je mag er alleszins niet in stereotypen over gaan denken: 'dé media', 'dé oppervlakkigheid', 'dé drang naar consumptie', 'dé jeugd die het te gemakkelijk heeft...'
4. We moeten – na een grondig proces van 'onderscheiding' - het kwade, het persoonlijke en het structurele 'onkruid' in ons eigen midden én in de grote wereld toch duidelijk blijven aanwijzen, benoemen en zijn werking analyseren. En er tegen protesteren, ons er tegen verzetten, het proberen te ontmaskeren en waar het kan het proberen om te buigen tot verandering ten goede.
5. Zeker zelf nooit wetens en willens onkruid zaaien waar tarwe aan het ontkiemen en aan het groeien is. Dat is des duivels, diabolisch, trekt uiteen, verdeelt (en wil dus 'heersen', niet dienen voor de oogst...)
6. Zelf blijven investeren in zaaigoed, in tarwekorrels van geluk, in graan van solidariteit en verbondenheid... En het ten gepasten tijde met open handen en in een geest van vertrouwen – als een échte zaaier – van je weg durven te gooien om het in de goede aarde te laten terecht komen...
TARWEKORRELS GELUK VERZAMELEN...

Dit zag ik ooit in een TV-mis voor Pinksteren, uitgezonden vanuit de kathedraal van Evreux/Normandië, met Bisschop Jacques Gaillot als voorganger: de vormelingen hadden een hele tijd lang tijdens hun vormselcatechese tarwekorrels verzameld – telkens één korrel bij elke ervaring die ze hadden opgedaan van iets goeds, een beetje geluk, de ontmoeting met een vredevol mens... Al die tarwekorrels werden dan bij de offerande in twee grote doorschijnende zakken aangebracht met een veelkleurig lint-van-hoop er omheen. De bedoeling was – zei Mgr. Gaillot – dat al dat graan op de gepaste tijd zou gezaaid worden in goede grond, en dat het dan in de volgende lente en zomer zou kunnen opgroeien en rijpen, geoogst zou worden én opnieuw gezaaid, en nòg, en nòg... En ook: dat men van de opbrengst af en toe brood zou bakken, om het te zegenen, te breken en te delen in de zondagse eucharistie, en er met de gehele gemeenschap een week lang van te leven...

Van een échte investering in de toekomst gesproken..! (Tot circa half januari kan er wintertarwe worden gezaaid, als de omstandigheden het toelaten, lees ik – niet van de boerenstiel zijnde - op Wikipedia Daarna heeft zomertarwe de voorkeur)

Maar het is en blijft waar: er is zoveel onkruid soms; en het lijkt soms zoveel sneller en makkelijker te groeien en telkens weer de kop op te steken dan de tarwe dat doet. Soms is het echt wel alsof de duivel, de 'vijand' er mee gemoeid is...
Jezus van Nazareth, die deze gelijkenis over het 'onkruid tussen de tarwe' verteld heeft, was tegelijk een realist en een utopist. Hij wist hoe het er onder de mensen en in de wereld aan toe gaat – én hij bleef het visioen koesteren – en toch... - van 'op het eind' een 'oogst met volle schoven...'
'Ik hou van de parabel van de tarwe en het onkruid uit Mattëus 13,
omdat hij zo scherp vertolkt wat mijn realiteit hier is.
Goed en slecht, oud en nieuw
zullen altijd naast en door elkaar bestaan.
Dat zal wel zo blijven, tot mijn laatste dag.
Dat daarna iets nieuws, iets beters komt – dat is wat wij 'utopie' noemen.
Eduardo Galeano zegt dat we de utopie nooit zullen inhalen:
zetten we twee stappen vooruit, de utopie doet er ook twee;
zetten we er tien, zij ook tien.
Waarvoor dient ze dan?
Wel, om ons altijd maar verder stappen te doen zetten...

Laten we de handen in mekaar slaan om de wagen vooruit te duwen.
Hoelang nog?
Mogen we die vraag wel stellen..?'

(Roger Ponseele vanuit zijn pastoraal werk in El Salvador)